

særlig Magistrat med Hensyn til Afgjørelsen af de Sager, som her omhandles, men at Magistraten blev Borgrepræsentationens Formand. Saalenge Magistraten er en Embedsmand, der vælges af Kongen, har jeg for mit Bedømmende, og jeg troer flere Medlemmer af Udvalget, ikke kunnet finde en saadan Gjennemførelse hensigtsmæssig, og det er derfor, vi ikke have kunnet slutte os til Mindretallet, men fremdeles maae holde paa Fleertallets Forslag; idet vi, saaledes som Sagen foreligger, ansee det, at slutte sig til Mindretallet, for eensbetændende med for nærværende Tid ikke at faae Loven, medens Haabet om at kunne faae den dog ikke for Diebliffet behøver at opgives, naar man slutter sig til Fleertallet. Da det nu er min Overbeviisning, at det vil være pusseligt at gjøre dette Fremskridt til en Overgang til det Bedre, maa jeg anbefale, at man vedtager Fleertallets Forslag.

I Lovforslagets § 1 er opstillet en Bestemmelse om hvilken Indflydelse Magistraten burde tillægges som Statens Tilsynsmænd, men Udvalget foreslaaer at lade denne Bestemmelse udgjøre en egen Paragraph og at ubvide den endeel, hvorved ogsaa navnlig den ærede Indenrigsministers Udtalelser ved Sagens første Behandling have været det Ledende. Udvalget har nemlig maattet erkjende, at der kan foreligge flere Tilfælde, hvor det kan være nødvendigt, at Statens Tilsynsret gjøres gjældende og maa gjøres gjældende overfor en saadan tagen Beslutning, og da man allerede gennem en Lov, nemlig Communalloven for Kjøbenhavn, havde det givet, hvorvidt Statens Tilsynsret burde udstrækkes, har Udvalget været enigt om at foreslaae, at man giver Magistraten den samme Tilsynsret paa Statens Vegne som i den nævnte Lov er givet. Overpræsidenten i Kjøbenhavn; det er dette, der indeholdes i det Forslag til en ny § 2, som Udvalget har tilladt sig at stille.

Lovforslagets § 2 omhandler, hvorledes Erklæringer over Communal-sager i Kjøbstæderne skulle afgives; Udvalget foreslaaer ikke nogen Forandring i denne Paragraph, men foreslaaer en Tilspøining dertil, som gaaer ud paa, at Magistraten, naar den maatte være i Minoritet, kan forlange sin afvigende Mening opta-

gen i Erklæringen, og at ligeledes en Minoritet af Borgrepræsentationen, der dog ikke maa være mindre end $\frac{1}{3}$ af Borgrepræsentanterne, kan fra sin Side faae en lignende afvigende Mening optagen. — Udvalget har dernæst meent, at disse samlede Communalbestyrelsesmøder burde være offentlige; og at det, hvad dermed staaer i Forbindelse, maatte være bekendt for Byens samtlige Beboere, hvor og naar de ordinaire Møder holdes; Bestemmelser derom samt en Bestemmelse, med Hensyn til Udtalelser fra saadanne Møders Offentlighed for enkelte Tilfælde, der mindre egnede sig til at behandles offentligt, indeholdes i den nye § 4, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae. Jeg skal saaledes anbefale samtlige de af hele Udvalget stillede Forslag samt det, der af Fleertallet er stillet til § 1, medens jeg maa forraade det ærede Thing at vedtage Mindretallets Forslag.

Talseren: Da Mindretallet har havt tilstrækkelig Leilighed til at fremsætte de Grunde, hvorfor det ikke kan tiltræde Fleertallets Forslag, kan jeg paa dette Stadium af Forhandlingerne indstrænke mig til meget Lidet, idet jeg forbeholder mig, naar der fremkommer Erindringer mod vort Forslag, og navnlig, naar den høitærede Indenrigsminister har udtalt sig, at tilføie, hvad der maatte være fornødent, til de Grunde, der findes anførte i Betænkningen. Jeg skal dog strax bemærke, at den af den ærede Ordfører berørte Indvending, at Mindretallets Forslag opstiller et Cetsammersystem, uden at dette System er udført i sine Conseqventser, navnlig sigter til, hvad jeg ganske vist skal indrømme, er Tilfældet, at naar et Cetsammersystem skal afløse den nuværende, retlig bestaaende Tilstand; saa maa Borgrepræsentationen ophøre at være en særlig Autoritet, saa maa den ophøre at have sin særlige Protokol, sin særlige Formand med Hensyn til alle Sager, som efter Lovgivningen høre under Communalbestyrelsens Afgjørelse; men jeg seer dog ikke ret, at Conseqventsen behøvede at gaae saa vidt, at Borgrepræsentationen med Hensyn til de enkelte Sager, hvis Afgjørelse efter Lovgivningen alene ligger hos den, burde ophøre som særskilt Autoritet. Det forekommer mig imid-